

αρχείου Καβάφη, το οποίο είχε περιέλθει στη δικαιοδοσία του Γ.Π. Σαββίδη, και νεότερα κείμενα.

Να υπογραμμίσουμε την έκτακτη έκδοση του περιοδικού (Ιούλιος 1965), που αναφέρεται στο πραξικόπημα του Ιουλίου του 1965 και δημοσιεύει απαντήσεις διανοουμένων από τον ευρύτερο 'προοδευτικό' χώρο.

Από την πρώτη μέρα της δικτατορίας παραβιάζονται τα γραφεία του περιοδικού και κατάσχονται τα αρχεία του, τμήματα των οποίων αναδημοσιεύει στον φιλοχουντικό *Ελεύθερο Κόσμο* ο Σάββας Κωσταντόπουλος.

Οι «Εποχές»

Το περιοδικό *Εποχές* εκδίδεται από τον δημοσιογραφικό οργανισμό «Δ. Χ. Λαμπράκη» και διευθύνεται από τον Άγγελο Τερζάκη, με συμβούλους τους: Γ. Σεφέρη, Κ.Θ. Δημαρά, Γ. Θεοτοκά, Κ. Σκαλιόρα (αρχισυντάκτης), Λ. Β. Καραπαναγιώτη και Χ. Δ. Λαμπράκη. Το έντυπο χαρακτηρίζεται ως «μηνιαία έκδοση πνευματικού προβληματισμού και γενικής παιδείας» και είναι διαχωρισμένο στις κατηγορίες: *Δοκίμια-Άρθρα-Μελέτες*, *Λογοτεχνία πρωτότυπη ελληνική*, *Λογοτεχνία πρωτότυπη ξένη*, *Χρονικά*, *Έρευνες*, *Σειρές*, *Αφιέρωματα*.

Ενδεικτικά, το πρώτο τεύχος φιλοξενεί τις μελέτες: «Ο σοβιετικός πατριωτισμός» του Γ. Θεοτοκά, «Το *Ημερολόγιο* του Delacroix» της Έφης Ραυτοπούλου, «Chopin» του Β. Pasternak, «Μαρξ, Κίρκεγκωρ και Νίτσε» της Hannah Arendt και τα πεζά «Οι μεταμορφώσεις του Αλάρικου» του Ρ. Ρούφου και «Βραχνάς» του Ν. Κάσδαγλη. Ακολουθεί η έρευνα «Τεχνική και ανθρωπιστική μόρφωση», στην οποία απαντούν οι: Γ. Ι. Κουρμούλης, Εμμ. Κριαράς, Α. Ν. Καλογεράς και Ε. Π. Παπανούτσος. Με τον γενικό τίτλο «Χρονικά» και υπότιτλο «Σχόλια» γράφουν οι: Άγγ. Τερζάκης («Χρόνος και δράση»), Γ. Π. Σαββίδη («Δύο νέες εκδόσεις του Καβάφη») και Χρύσα Κληρίδη («Τέχνη και θέαμα»).

Στον τομέα της λογοτεχνίας ερχόταν ως συνέχεια του νεωτερικού πνεύματος που έδινε η δεκαετία του 1930 και ως αναγνώρισή του, με την πρωτότυπη ύλη των: Σεφέρη, Εμπειρίκου, Ελύτη, Θεοτοκά, ενώ ταυτόχρονα δημοσιεύονταν λογοτεχνική ύλη των μεταπολεμικών συγγραφέων.

Την κριτική του βιβλίου, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, διεκπεραίωσαν μεταπολεμικοί συγγραφείς, με αποτέλεσμα, δικαιούται κανείς να υποστηρίξει, η άποψη για την τρέχουσα λογοτεχνία να εκφράζεται από τους μεταπολεμικούς συγγραφείς οι οποίοι, έως τότε, δημοσίευαν σε έντυπα σχετικά περιθωριακά και τώρα προβάλλονταν από ένα περιοδικό που ε-

